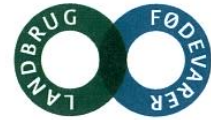

Dato 27. marts 2013
Side 1 af 2

Til Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug & Fiskeri

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Der er total kaos på randzoneområdet, og som tidligere skal Landbrug & Fødevarer på det kraftigste opfordre til, at randzonen ophæves. Fødevareministeren har været afvisende herfor indtil nu. Nedenfor følger endnu et argument for at skrotte loven.

Foråret er i luften, og meget snart bliver der stor aktivitet på markerne, når landmændene skal ud og så deres vårafgrøder. Det betyder samtidig, at mange landmænd nu endeligt skal tage stilling til, hvor der skal være randzoner, og hvor der ikke skal være randzoner – og det er desværre stadig en meget vanskelig opgave!

Fødevareministeren har ellers gentagne gange sagt, at hvis en landmand er i tvivl om, hans vandløb lever op til vandløbellovens definition – og dermed om der skal være randzoner – så kan han spørge sin kommune, som er vandløbsmyndighed.

Faktum er imidlertid, at mange kommuner ikke har et tilstrækkeligt grundlag eller ressourcer til at tage stilling til landmændenes forespørgsler. Det betyder, at en række kommuner – stik i mod fødevareministerens forsikringer – fralægger sig ansvaret og kaster opgaven direkte tilbage til den enkelte landmand, som så selv må forsøge at omsætte vandløbellovens definition af vandløb til praksis. Det kan man f.eks. læse i Nordjyske Stiftstidende d. 26. marts, hvor landmand Asger Tjell, fortæller at kommunen ikke vil hjælpe ham, og han derfor selv må træffe beslutning om, hvor der skal være randzoner, og samtidig selv bære risikoen for, at han måske gør det forkert (se bilag 1). Det er simpelthen ikke rimeligt og en total krænkelse af den enkelte lodsejers retssikkerhed!

Fødevareudvalget rejste allerede tilbage i oktober 2012 denne åbenlyse problemstilling overfor ministeren på et åbent samråd. Her satte udvalgets medlemmer blandt andet fokus på, at 17 borgmestre i Midt- og Nordjylland allerede i august 2012 havde gjort Regeringen klart, at de i forbindelse med randzonenloven er blevet pålagt en forvaltningsopgave, som de reelt ikke har mulighed for at løse (se bilag 2).

Fødevareministeren understregede i den sammenhæng, at kommunerne ikke har fået nye forvaltningsopgaver, som følge af randzonenloven, men at hun havde hørt kommunernes bekymring, og at hun var i dialog med de kommuner, som ikke så sig i stand til at løfte opgaven. Ministeren sagde bla. på samrådet (citater): *"...Det er da klart, at man ikke bare sidder det overhørigt. Jeg har haft en direkte dialog med flere borgmestre om det her. Vi har prøvet via Limfjordsrådet (...) vi har en dialog med KL. Vi prøver hele tiden at lave vores vejledninger og oplysninger bedre og mere målrettede. Jeg kan ikke rigtig se hvor meget mere, jeg kan sige – vi taler med kommunerne, vi taler med KL"*

Trods opmærksomheden på problemet har vi her knap seks måneder efter samrådet stadig ikke set resultatet af ministerens dialog. Vi må derfor konstatere, at der stadig er et meget stort problem - og det er simpelthen ikke acceptabelt! Fødevareministeren bliver godt nok ved med at sige, at det

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

første år, randzonenloven gælder, er et fjumreår, men det hjælper ikke den landmand, som udlægger for mange randzoner, fordi han er i tvivl. De penge, han ellers kunne have tjent ved at opdyrke sin jord, går tabt for altid. Det hjælper heller ikke den landmand, som bliver kontrolleret til næste år, hvor fjumreåret ikke gælder mere. Han risikerer således sanktioner og bøder, hvis ikke loven, som den fortolkes til den tid, er overholdt. Endelig står det slet ikke klart, hvordan loven skal kontrolleres i praksis, når kommuner klart har meldt ud, at de ikke kan overkomme arbejdet med at afgøre hvilke vandløb, der er vandløb. Det betyder jo, at de heller ikke kan afgøre de tilfælde, hvor NaturErhvervstyrelsen er i tvivl i forbindelse med en kontrolsituation - og hvem skal så gøre det?

Vi har henvendt os adskillige gange til fødevareministeren med de snart utælleligt mange problemer, randzonenloven giver anledning til. De største knaster er naturligvis stadig den manglende effekt af loven, den fortsatte usikkerhed om, hvorvidt der bliver udbetalt kompensation, og at kompensationens størrelse slet ikke står mål med de byrder, erhvervet pålægges. Dertil kommer, at kortmaterialet er stærkt fejlbehæftet, og at det, som beskrevet ovenfor, helt lavpraktisk ikke er muligt at få et svar på, hvor randzonerne skal være.

Samlet set er der så mange grundlæggende usikkerheder og løse ender ved randzonenloven, at det eneste rigtige er at ophæve den eller som minimum udsætte loven. Alt andet er uanstændigt.

Med venlig hilsen

Lars Hvidtfeldt
Viceformand
Landbrug & Fødevarer